

شادی مسری است!

اعظم لاریجانی

در سال‌های قبل، سال نو بهانه‌ای بود برای شادی و فعالیت‌های مهیج و سرگرم‌کننده در مدرسه. شور و حال آمدن نوروز بچه‌ها را به وجد می‌آورد و آن‌ها را بی‌صبرانه به انتظار روزهای جادویی تعطیلات می‌نشانده. حالا پس از چالش‌ها و در خانه ماندن‌های مکرر، شاید تعطیلات سال ۱۴۰۰ دیگر چنگی به دل نمی‌زند! اما آموزگاران، با وجود همه‌ی دشواری‌هایی که با آن‌ها روبه‌رو بوده‌اند، باید کاری کنند تا دوباره همان شور ایجاد شود. اول از خود شروع کنند، چرا که خلق و خو مسری است. از بچه‌ها بخواهند این بار خودشان عمو نوروز شوند، برای خود کلاه خنده‌دار و سیبیل مقوایی درست کنند و لباس‌های عجیب و غریب بپوشند. بعد از خود عکس بگیرند و برای آموزگار بفرستند. عکس‌هایشان را به اشتراک بگذارند. این بار، از اینکه به هم بخندند، کسی شاکمی نخواهد شد. اگر دانش‌آموزان امسال نمی‌توانند آمدن بهار را در کنار هم جشن بگیرند، بگذارید بخشی از روندی باشند که کنار هم بودن را احساس کنند. از طرف دیگر و در شکل جدی‌تر، از آن‌ها بخواهید وجه مثبت سال گذشته را ببینند و از آنچه بابت آن سپاس‌گزارند، بنویسند؛ چرا که مثبت‌اندیشی به آن‌ها کمک می‌کند یادگیرندگان بهتری باشند.

